

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רחוב מנסת יהואל 35 ביתר עילית
דוא"ל: ayrozla@gmail.com

עטרת יהודה

ע"ש ולזכרו של מרן רביה"ק יהודה ליביש מראזלא זיע"א

זמנים לשב"ק פ' ויקהל - שקלים

לפי אופק ביתר

זמן הדלה"נ 5:04 מוצש"ק 6:17 לר"ת 6:58

מולד ליל ד' שעה 9 - 31 דק', 15 חלקים

ראזלא

ערש"ק פרשת ויקהל - שקלים

כ"ד אדר א' תשע"ו לפ"ק

שבת מברכים אד"ב ר"ח יום ה' - ו'

שנה ג' גליון טז (צב)

בעזה"ש"ת

עטרת רבותינו

אמרו"ק מורב"ה ק"ק זיע"א

ויבואו האנשים על הנשים וכו'. לכאורה היה לכתוב עם הנשים, וכן פירש"י על הנשים עם הנשים, נראה לי שרמז בזה כי תמיד האנשים המה במעלה יותר מן הנשים, והנה בשעת מעשה העגל לא רצו הנשים לפרק מעליהם התכשיטין שלהם כפרש"י, וכמו שתרגם יוב"ע וסרבו נשיא למיתן תכשיטהון וכו' ופרק משל עצמם, א"כ עפ"י היו הנשים במדרגה גדולה על האנשים שהם חטאו והנשים לא חטאו, וע"כ ניתן להם ר"ח ליום טוב לאיסור מלאכה כידוע, אבל מעשה המשכן היה תיקון לחטא העגל לכן באו האנשים במעלה עליונה כמקדש, וזה מרמז הכתוב שתיכף שנדבו לבם להביא לתרומת המשכן תיכף עלו במעלה העליונה כמקדש, ולכן כתיב ויבואו האנשים על הנשים היינו במעלה יתירה כמקדש. (בני בנימין)

יעש בצלאל את הארון וגו' ויעש לו זר זהב סביב. ולעיל בפרשת תרומה (כה) גבי ציווי כתיב ועשית עליו זר זהב, ובשלחן ובמזבח הזהב כתיב ועשית לו ונתן המסורה סימן כתר תורה עולה על גביהן, ולכן כתיב גבי ארון ועשית עליו, וכן איתא במדרש (לד ב), וא"כ יש לדקדק למה לא נאמר גם כאן ויעש עליו, אמנם התירוץ הוא פשוט, כי האדם בעצמו לא שייך שיאמר זה שכתר תורה עולה על גביהן, אדרבה, מלבשתו ענוה (אבות ו א), רק השי"ת בעצמו מגדילו על הכל, ע"כ נאמר דייקא גבי ציווי השי"ת. (מלבש לשבת ויום טוב)

נות מחצית השקל. שבאחד באדר משמיעין עליו, ויהי' משמיעין פירוש קבוצ כטעם וישמע שאלו את העם, שכיון שכל אחד נותן רק מחצית השקל, צריך לקבוצ כדי להשלים שקל שלם ולא יתגאה העשיר על הדל, ולטעם זה נאמר במצות שקלים העשיר לא ירבה והדל וגו' לתת את תרומת ה', ליתן כל הרוממות לה' לבדו הרחמים והרוממות לחי עולמים. (בני שלשים)

דברות קודש מכ"ק מרן רבינו שליט"א

מכתב קודש מהה"ח מתפרסם לבקשת רבינו שליט"א

פעולות הנפש לדבר ה' ולתורתו ולמצותיו. ואם ירצה ח"ו יפעול בהיפך כי הבחירה חפשית, אם כן הוא כמו דבר שקולי נוטה לכאן ולכאן, וכיון שהדבר שקול בבחירה, על כן תיכף ביום הולדו יש בו מחצה פעולה לה' ומחצה פעולה להפוך ח"ו, והחיוב מוטל על האדם להטות גם מחצית חלק השני גם כן להש"י. וזה ברמז המצוה שנצטוו לתת מחצית"ת שק"ל (שמות ל ג) (בגימטריא נפש) לה', להיותן לקרבנות לקרב הכל לה', (וגם נפש הבהמיתית יתקדש להש"י הן הדבר), ועל ידי זה הוא נשיאת ראש וזקיפתו לישראל, והבטיח הש"י בעת אשר יקראו פרשת שקלים, מש"ה רבינו ע"ה סוד הדעת"ת עומד עמהם להטות דעת"ם ורצונם לה' וזוקף את ראשן כנ"ל, עכ"ל.

אבל בפועל אנחנו רואים שלמרות שקראנו פ' שקלים ועדיין לא נשתנה האדם, וצריך לתת טעם להבין הדבר למה לא נראה בחוש זקיפת הראש בנפש האדם.

ויובן בהקדם דברי השפת אמת **מברעזאן** זי"ע עה"פ ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן (שמות מ לה), וזל"ק: יש לדקדק, דמותחלה כתיב (שם פסוק לד) ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ד' מלא את המשכן, ואחר כך נשנה פעם שנית וכבוד ד' מלא את המשכן. ויש לומר, על פי מה דכתיב (תהלים נה, טו) בבית אלקים נהלך ברגש, והענין כי ידוע שהבתי כנסיות ובתי מדרשות הם נקראים בית מקדש מעט, ונתפשט בהם קדושת שכינתו יתברך, וצריך האדם בבואו לבית התפלה להרגיש את הקדושה אשר בתוכו והמורא הגדול שהוא גילוי שכינה ושהיא על ראשו. אך זה אי אפשר להרגיש הקדושה אשר בתוך בית התפלה, כי אם באופן אם האדם בעצמו יעשה מקודם את עצמו לבחינת בית מקדש בתרין בתי דליבא אשר היכל ד' המה, והמשיך בתוכו את קדושתו יתברך, על ידי זה אם בא לבית התפלה מצא מין את מינו וניער (עיין עבודה זרה עג, א), ומרגיש את קדושת בית המדרש כנ"ל. וזה בבית אלקים נהלך ברגש, לשון הרגשה, שצריך לבוא שם בבחינת הרגשה, שיוכל להרגיש את הקדושה אשר בתוכו. וכו'.

וזה פירוש הפסוק ויכס הענן את אהל מועד וכו', היינו שירדה שכינת כבודו יתברך וכבוד ד' מלא את המשכן, ולזה ולא יכול משה לבוא אל האהל, כי משה רבינו ע"ה היה האדם השלם והיה בעצמו בתוכו ממש בחינת מקדש, ולזה היה מרגיש ביותר הקדושה של המשכן, ולזה לא היה יכול לכנוס בתוך המשכן, וזהו ולא יכול משה לבוא אל אהל מועד, ומפרש הטעם כי שכן עליו הענן, היינו עליו של משה המשך בעמוד ד'

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל וגו'. איתא (תנחומא ג), אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע משאני מת אין אני נזכר א"ל הקב"ה חיך כשם שאתה עומד עכשיו ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן כך בכל שנה ושנה שקוראין אותה לפני כאלו את עומד שם באותה שעה וזוקף את ראשן מנין ממה שקראו בענין וידבר ה' אל משה לאמר כי תשא את ראש שא את ראש לא נאמר אלא כי תשא. וגם בכאן יש להבין מה פירוש אתה זוקף את ראשן. איתא **באגרא דכלה** (ריש פרשת תשא). על המדרש הנ"ל, ידוע (בכתבי מרן האר"י ז"ל לק"ת פ' בא, פ"ח שער כ"ד פ"ד) חדשי השנ"ה כולם הם בחינות איברים שבראש, והנה האיברים הללו הן המה השערים אשר פתחם הבורא ית' אל האדם להשתמש בהן בחושי לצורך הנהגת התורה. ועשה פתחים לכל אחד, ומנועלים וכיסויים לכל אחד, שיוכל לכסות אותם לסגרם בעת אשר יזדמן לפניו דבר שאינו ראוי להשתמש אז באברים ההם, כגון בעינים כשיזדמן לפניו דבר ערוה, הנה יסגור את עיניו וכיוצא, באזני"ם כשיזדמן לפניו דבר שאינו ראוי לשמוע ליצנות לשון הרע וכיוצא, הנה יכופ אליה לתוכו, וכיוצא בשאר האיברים הנ"ל. והנה ניתן השכל במורומים רבים, הוא הדעת הניתן באדם למעלה מן החושים, והוא ממונה לשופט לשפוט בצדק את אשר ישתמש האדם בחושים הללו, ואת אשר ימנע ולא ישתמש, הוא הדעת"ת המושפע מחיי החיים בלי הפסק, כי הדעת"ת הוא ממקור החיות.

והנה ידוע בחינת מש"ה הוא בחינת הדעת"ת של כללות ישראל אשר ידוע הוי"ה פנים וכו' (דברים לד י), וכמו שאמרנו רז"ל (שבת ק"א ע"ב) בהתחדשות איזה דעת אצלם, משה שפיר קאמרת. והנה כשהשערים מתיישרין על ידי הדעת"ת לבלי לכו דרך עקלתון, זה נקרא זקיפת ראש שהאיברים שבראש הן בזקיפה לא יתעקמו לילך ארחות עקלקלות, מה שאין כן בהפוך ח"ו, הנה הראש אינו זקוף במישור. והנה כל זמן היות המאיר הקדוש משה רבינו ע"ה עם ישראל בחיים חיותו הוא הדעת"ת הכולל, הנה היה מאיר לדעתן של ישראל, וחשש פן וח"ו אחרי גניזתו ילך הדעת"ת דרך עקלתון, וישתמשו באיברי הראש בדברים שהם מצד הקליפות ויטמאו ח"ו את קדושתם. והנה הבטיחו הש"י כשם שאתה עומד כעת ונותן להם פרשת שקלים ואתה זוקף את ראשן, כך בכל שנה וכו'.

וענין שייכות הדבר לפרשת שקלים"ם דייקא, כבר כתבנו במקום אחר **שק"ל** בגימטריא **נפ"ש**, והנה הכחות שבנפש עומדים במשקל אם ירצה יטה כחותיו, היינו החושים שהם

דברי אלקים חיים מכ"ק מרן רבינו שליט"א

רעיון דרעוין פר' כי תשא תשע"ו לפ"ק

וישב משה אל הוי"ה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב. ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת. הרה"ק מפיאסצנא זי"ע מבאר (אש קודש תשא) שנודע הדיוק שבא משה רבינו לבקש סליחה בעדם ועוד הגדיל חטאם, וכן נבין נא הדיוק שבספרי כ"ק אא"מ אדמו"ר מרן הקדוש (הרה"ק רבי אלימלך מגראדז'סק) זצוקל"ל, למה כשאמר ד' למשה רבינו קודם החטא הנה אנכי שולח מלאך לפניך וגו' (שמות כג כ), לא מיאן במלאך ואחר החטא אמר אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה.

ואפשר כי איתא בספרי כ"ק אא"מ זצוקל"ל, שהמוסר נפשו בעד ישראל גדול הוא מן המוסר נפשו בעד ד' לבד, והרי זה כמי שמוסר נפשו בעד בן המלך שרואים מזה שכ"כ גדולה אהבתו למלך שלא בלבד שבשבילו מוסר נפשו רק גם בשביל בנו מוסר נפשו.

ואפ"ל בזה שכשראה משה רבינו שישאר צריכים כל כך רחמים, למחול להם גם על חטא גדול כזה, עורר בקרבו כל כך אהבת ישראל עד שימסור נפשו בעדם, ולא בעד הצדיקים בלבד רק גם בעד החוטאים חטא גדול כזה, והכל מפני שהם בניו של הקב"ה וע"י אהבתו הגדולה לד' בכ"כ מסירת נפש עורר אהבה כ"כ רבה מד' לישראל, והגדלת החטא שהגדיל 'חטאה גדולה' היתה לסיים עם כל זה ואם אין מחני נא מספרך, בעדם.

ועל ידי זה היה יכול למאן במלאך, כי ד' אמר כי לא ישא לפשעכם שעל פי פשוט קשה האם מחילת תלוי במלאך עד ששייך לומר כי לא ישא וכו', הא בהקב"ה תלוי, אבל איתא בספ"ק עה"פ נושא עון, שהקב"ה כביכול נושא העון על עצמו לומר אני החייב בדבר, כמ"ש בגמרא (ברכות לב) אשר הרעותי, ואמר הקב"ה על המלאך כי לא ישא לפשעכם על עצמו לא ידעה לקחת פשעכם כי אדרבה הם מקטרגים גם על ישא ד' פניו אליך כמ"ש בגמרא, (שם כ), לכן אחר שמסר משה רבינו את נפשו גם בעד ישראל, אמר מי שאינו רוצה לישא חטא ישראל על עצמו, אפילו הוא מלאך איני חפץ בו, ואמר ד' פני ילכו והניחותי לך.

זקניי הק' מוואהנילוב זי"ע מבאר שחטאה גדולה אמר משה רבינו על עצמו שהוא זה

שחטא חטאה גדולה, ומבאר שבני ישראל חטאו בשנים, ונקדים דברי הרמב"ן (שמות לב א ד"ה אשר ילכו לפנינו) שמבאר שבני ישראל לא רצו חלילה לעשות עגל לאלהות, אלא חיפשו מנהיג במקום משה רבינו שיורה להם דרך השי"ת, עד"ז מבאר זקניי (תשא ד"ה ועוד נראה) הפסוק (דברים ט יב) קום רד מהר מזה כי שחת עמך וגו', כי הנה השי"ת ידע שעיקר החטא נצמח ממנו שהיו להוטים אחרי שכינה וחפשו למצוא איזה תחבולה למען ישרה השכינה במעשה ידיהם, וזה הי' חטא, כי אין לאדם לעשות על פי שכלו באשר לא צוה, ולזה נאמר ואהבת את ה' וגו', אך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך, שמצות התורה יהיו כובשין על אהבה המופלגת שבלב למען לא יעשה איזה דבר שטות ע"י רוב אהבה, ולכן יראה מה שהוא שלא על פי התורה לא יעשה, והשי"ת באשר ידע שעתה העת להמליץ בעד ישראל וללמד עליהם זכות, שבכל זה הם כווננו לטובה.

לזה אמר למשה קום רד מהר מזה, כי מדרגת משה רבינו ע"ה הי' יראה, והוא שלא להשתמש בשכל עצמו כלל, ולכן הי' נבואתו במדרגת זה הדבר ולא במדרגת כה שהוא מדרגת שאר הנביאים, שהי' על פי השערה והי' על פי שכל נבואי, אולם משה לא השתמש בשכל כלל, ולזה הראה לו כל דבר מפורש, ואמר לו השי"ת שעתה יניח מדרגה זו, כי שחת עמך, ואם תחזיק במדרגה זו, הרי חטא גדול לפניך, אולם משה שהי' מדתו יראה ולא הי' יכול לתרץ את ישראל ע"ד זה, כי לחטא הי' נחשב גם לו, כי לא הי' מקום בעצמו לדון לכף זכות מפני שחשבו לדבר מצוה, כי מה בכך, ואין לנו לשמור רק מה שהי' צוה, אך התהפך עצמו לצד אחר ואמר שבכל חטאתם כדאי שהשי"ת ימחול להם וכאשר בא בטענות, ולזה הקפיד על עצמו שסירב נגד השי"ת שציווה להמליץ בעדם שלא חטאו והוא לא עמד בזה, וע"ז אמר מחני נא מספרך באשר קטרג על ישראל, ולכן אמר אנא חטא העם הזה, אני מבקש ממך שתמחול לי ע"ז שאני חושב חטא העם הזה חטאה גדולה, ועתה אם תשא חטאתם וגו' מחני נא כי אני החוטא אשר אין אני מלמד זכות שלא חטאו וא"ש.

עוד אומר זקניי הנ"ל, שהחטא היה רק במעשה, אבל במחשבה ודיבור היו דבוקים בה'

ולא באו לכלל מעשה זו רק ע"י שהיו להוטים אחרי שכינה וגם זה נחשב להם לחטא במה שהשתמשו בשכלם, ובפ' תרומה (ד"ה הראשון) מבאר, שעל ידי הנהגת המעשה הטובה בגלוי שיראו הכל כי עיקר המעשה אך לה' הוא, אז גם הנהגת ה' לעומתנו בגלוי שיראו וידעו הכל כי ה' מכוין אך לטובתנו, אולם בזה שהמעשה בגלוי לא היתה נראית שהיא לה' לכן גם הטוב אשר מה' לעומתנו כן נהי' ע"ד הסתרת פנים ובדרך הטבע והשי"ת חשב שתהי' גם הטבע עם ישראל, וארץ העמים שהוא תחת השרים אינה מסוגלת לזה, לכן צוה ה' להנחותם לא"י ושמה לא תהי' הטבע לעומתם ומסוגל יותר שיהיה להם כל טוב עפ"י הטבע.

בד"א ובד"ר אפ"ל, שזה מה שמשה רבינו אמר לאהרן אחיו מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה, דוקא עש"ה, כ"י הבאת עלי"ו חטא"ה בגי' מחשב"ה דיבור, שעל ידי להיטתם במחשבה ובדיבור אחרי השכינה הק' הבאת עליו חטאה גדלה, ואיך זה שבמעשה יצא העגל הזה, והיה נראה כאילו פרשו חלילה מהקב"ה, היפך כוונתם ודיבורם, ובזה מובן גם מה שאמר משה רבינו להקב"ה אנ"א חט"א הע"ם הזה חטא"ה גדל"ה ויעש"ו לה"ם אלה"י זה"ב בגי' אש"ר ילכ"ו לפני"ו עם הכולל, היינו שכל חטאם הוא רק במעשה ולא במחשבה ודיבור, שלכן נאמר ויעשו להם, שרק במעשה חטאו, ועל זה די להעניש אותם בהנהגת הטבע ולא צריך חלילה לכולתם, וזה גם ביאור המשך דבריו וא"ם אי"ן מחנ"י נ"א בגי' אנ"א חט"א הע"ם הזה חטא"ה גדל"ה, היינו שאם לא יתרצה הקב"ה למחול להם ולהסתפק בהנהגת הטבע בהסתרה, אז ביקש משה שהוא זה שייענש במקום ישראל, ולהם ימחול, כי אני האשם שלא למדתי עליהם זכות, ולכן בעונש שלי יספיק להם ולכן, וא"ם אי"ן מחנ"י נ"א מספר"ך בגי' כ"י בגל"ל הדב"ר הזה יברכ"ך הוי"ה אלקי"ך, אחרי שאני יקבל את העונש.

יעזור השי"ת שנזכה לתשובה שלימה ושכבר ימחל לנו החטא הזה שעומד בעוכרנו בכל הדורות, שניוושע כבר בתשועת עולמים בבנין בית הבחירה במהרה בימינו אמן.

אם ברצונכם לקבל גליון זה מדי שבוע בשבוע במייל, או לתרומות ונדבות והנצחות,

נא לפנות אלינו במייל ayrozla@gmail.com

עטרת החסידות

שאלות שהובאו לשלחנו של רבינו, ותשובת רבינו שליט"א עליהם

עניני ענוה וביטול היש-ח"ז

המשך משבוע שעברה

ועיין גם בעבודת ישראל (ליקוטים אבות פ"ד משנה ט"ו) ר"א בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידך חביב עליך כשלך, וזל"ק, תלמידים רומז לזה הבאין אליו לשמוע ד"ת מפיו ודרכי ה' ומוסריו, ואמר שיהא זהיר בכבוד התלמידים שלא יבזה בדבריו כמו שהיה דרך המוכיחים הקדמונים אשר לפנינו, וגם רומז שאל יוכיחם בדברים מרים קשים כגידים, רק יוכיחם בדברי ריצוי ודברי נעימות ועריבות, ויראה בדיבורו ובכחו להמשיך להם לבושים נכבדים מאור העליון לנשמותיהם, שיוכל כל אחד לקבל כפי כח נשמתו וכו', עכ"ל ק."

שואל:

הקטעים הללו מורים על צורת התוכחה, זה ודאי מקובל ויכול גם איש רגיל לבצע. לא לקטרג ולהטטין על עם ישראל. אבל זה לא לימוד זכות, אלא ההפך, הכרה בחטא אך זהירות לא לקטרג. אני מודע לדברים הללו אך מודה שעדיין לא נתשייבו על ליבי. זה נושא שמעסיק אותי מעודי. איך ניתן בכלל לבטל היש. האם זו לא סתירה מיניה וביה? אתה עובד קשה כדי להתבטל, מה שאומר שאתה בעצם יותר מודע ומחזיק מעצמך.

משיב:

בכאן יש לך שתי נקודות, ואתייחס בתשובתי, לכל אחד בנפרד. א, אכן כן בוודאי שלא נצטוונו להתעלם מהחסרון שיש בשני, אחרת איך בכלל יחייב התורה מצוה של הוכח תוכיח, כל שנאמר הוא שאל לך לשפוט את המעשה, וחומרותו, כי מה שחמור אצל חכם שעשה, קל יותר אצל עם הארץ שעשה וזה פשוט, ובוודאי שהוא עוד יותר קל אצל תינוק שנשבה שעשה, כגון אותו מעשה גניבה שנשפוט בחומרא את הגביר שמעל, נשפוט בקל אצל העני שגנב פרוסת לחם להשקית רעבונו למרות ששניהם בגניבה נאשמים, ולכן, כל מה שנדרש מאתנו, זה להמעיט בעינינו את חומרת החטא שהשני עשה ונוכיח אותו כאילו הוא לא ידע את חומרת הענין ובאנו ללמד אותו, וזה מה שנדרש מאתנו, לא להתעלם שנעשה כאן מעשה עוול, אלא לא לשפוט את מעשה העוול לחומרא, אלא למצוא את הסיבה המקילה למה זה נעשה, וכך לגשת אליו ולהוכיח אותו, ואז גם אם הסיבה אינה נכונה, הוא בעצמו יבין כבר את חומרת מעשיו ויעשה תשובה על מעשהו.

המשך בשבוע הבוע"ט

על שאלות ב"כ"ל עניני חסידות ועבודת ה', אפשר לפנות אלינו במייל ayrozla@gmail.com, ונמסרה לך"ק אדמו"ר שליט"א, אשר יענה על כ"א כפי יכלתו בעז"ה

עטרת הסיפורים

סיפורי מופת בני זמנינו, שנושעו אצל מופת הדור הרה"ק רבי ישעי' מקערעסטיר זיע"א,

זכותו יגן עלינו

הרב ר' שמואל ג. הי"ו, סיפר לשליח קופת החסד רב להושיע בארה"ב, שביום שלפני היוםא להילולא קדישא של **מרן הרה"ק רבי ישעי'לע מקערעסטיר זיע"א** בג' אייר תשע"ה לפ"ק, קיבל מכתב מה-IRS [=רשת המיסים האמריקאין] בארה"ב, שבדקו אחריו, ונשאר לו חוב לממשלה על סך של \$500, מתחלה רצה ר' שמואל להשתמט מהם כי אין הפרוטה מצוי' בכיסו, ומאין יקח לשלם סכום גדול כזה, אמנם אחרי שדיבר עם אנשים המתמצים בענינים הללו יעצוהו הם שאל יתחיל עמהם אלא ישלם להם את אשר הם מבקשים, וחסל עמהם בעז"ה.

מידענו שהי' קשה לו להוציא סכום גדול כזה, השאיר את תשלום החוב ליום ד' ג' אייר, ואכן ביום ג' אייר שהי' יום ד' לשבוע ניגש לבית הדואר ושיגר את החוב בצ'ק, כאשר מתפלל חרישית שזכות הצדיק בעל ההילולא יגן בעדו שלא יהי' לו שום הפסד כספי מזה.

משם המשיך ר' שמואל והלך לחנות הסופרמרקט שבשכונתו כדי לקנות כמה דברים לביתו לכבוד שב"ק, כאשר נכנס לחנות, ניגש אליו בעל החנות ואמר לו, ר' שמואל יש לי עבורך בשורה טובה, לפני חצי שעה נכנס לכאן איש אחד אלמוני, וביקש לשלם כל החוב שיש לך אצלינו, ובזה שילם עבורך \$1,500 וסילק כל החוב.

ר' שמואל נשאר עומד משתומם כאשר ראה שהתקבלה תפלתו וקיבל יותר מכפל ממה שחשב שהפסיד היום, והודה להקב"ה שזכות הצדיק הגין עליו באמת.

וכעת כאשר פגש את שליח קופת הצדקה רב להושיע הממשכת את דרכו בקודש של הרה"ק מקערעסטיר זיע"א, שמח מאוד, אשר הזדמנה לידו שיוכל לשלם את חובתו להצדיק, ולהחזיק ידי הממשיכים בדרכיו הק' אשר ע"ז הבטיח הצדיק לנכדיו, שכל עוד שימשיכו הם בדרכיו הק' ימשיך הוא להשפיע השפעות טובות ממרומים לכל דורש ומבקש.

המשך מעמוד א'

עטרת הצדיקים

סיפורי קודש על הצדיקים שחל היא צ בשבוע זו,
סופר ע"י כ"ק אד"ש בלילי שב"ק ובסעודות מ"מ וכדו'

הרה"ק רבי אברהם גרשון בן רבי אפרים מקיטוב זיע"א כ"ה אדר א' תקכ"א

סיפר הגה"ח רבי ישראל רוזנצווייג ז"ל סופר סת"ם, מפי הגה"צ רבי ישראל יצחק רייזמאן זצ"ל, שהגאון הקדוש רבי חיים שאול הכהן דוויק זצ"ל סיפר, שכשנסע רבי גרשון לארץ ישראל, אמר לו גיסו הבעש"ט הק' זי"ע שישתדל להיות במערת המכפלה, וכשבא לארה"ק והי' אצל האור החיים הק' זי"ע אמר לו שרוצה ליכנס למערת המכפלה, והלך רבי גרשון להשומרים דשם ואז הי' הסדר שבכל שתי שעות החליפו השומרים, ואם הי' א' נכנס אל מערת המכפלה היו הורגים את הנכנס עם השומר, ורבי גרשון הבטיח להשומר הרבה כסף שיניחו לו ליכנס, והתנה עמו השומר שלא ישתה יותר מב' שעות כי אז יחליפו השומר השני ואז שניהם בסכנה והסכים, זה הי' בערש"ק והאור החיים הקדוש אמר לו לפני הבליכתו כי יחכה עליו עם קידוש, וכשנכנס רבי גרשון למערה לא ידע לאן ללכת, עד שראה שנפתח שם פתח ונכנס לשם, ובין כך עבר הב' שעות ותפסו את רבי גרשון ואת השומר והניחום בבית הסוהר, האור החיים הק' עמד והמתין עם הקידוש עד סמוך לאור הבוקר, ואז לקח הכוס בידו לקדש ותיכף נפתח הדלת ונכנס רבי גרשון, ואחר כך סיפר מה שהי' ואיך ניצל, כי אז שיחקו יחד הפאשא (שר) של חברון עם הפאשא

של ירושלים באיזה משחק, והיה ביניהם חוק שמי שמנצח את השני צריך השני להתיר כל האסיורים השייכים למנצח, ובלילה הזה ניצח הפאשא של ירושלים ועי"ז ניצל. בשנת תק"ג יצא פסק דין מרבה של קהילת בראדי על אשתו של אחד מנכבדי הקהילה שאסורה על בעלה, האישה היו לו מהלכים אצל השלטונות והשתדל אצלם שכל מי שיהי' לדבר סרה באשתו ייענש בקנס סך מאה אדומים, ובאם לאו יולקה, המעשה עורר סערה ושלשה מגדולי חכמי הקלויז בבראדי הי"ה הנודע ביהודה, המאיר נתיבים, ורבי גרשון יצאו להגן על פסק דינו של המרא דאתרא.

השלשה נתפסו, הנודע ביהודה שילם את הקנס, המאיר נתיבים הולקה מאה מלקיות, רבי גרשון שגם לו לא היה כסף לשלם, עמד לקבל מלקות, אך לפתע התקרב אליו גוי והצביע על פירצה בגדר, דרכו נמלט למעוזיבו לבית הבעש"ט, מיד כבהכנסו קידמו הבעש"ט בשמחה, וגילה לו כי אליהו הנביא הי' זה שעזר לו בבריחתו, והוסיף כי השלשה מקנאי קנאת הי' צבאות ומקדשי שם שמים ברבים יעלו לגדולה, הנודע ביהודה לרבה של פראג, המאיר נתיבים לרבה של אוסטרהא, ואילו הוא רבי גרשון, יהיה בארץ ישראל נשיא כל ההתמנות דקדושה.

הרים את הדעת של כל בני ישראל, ולכן ומש"ה בגי' בקומ"ה זקופ"ה כמו שמופרש רש"י (ויקרא כו יג) על ואולך אתכם קוממיות, בקומה זקופה. זה אותו מש"ר שהקב"ה הבטיחו שהוא יזקוף בכל שנה ושנה את ראשן של ישראל.

וזה הזמן לחזק אצלינו את הידיעה הזאת, שהקב"ה שוכן אצל כל אחד ואחד שהרי יש לו את הניצוץ שהוא החלק אלוך ממעל, ורק צריך לפנות לו מקום בלבנו, הקב"ה הוא אמנם מלא כל הארץ כבודו, אבל הוא גם שוכן בקרבנו, והוא קרוב אלינו ויכולים לפנות אליו ולדבר אליו ולבקש ממנו כל מה שצריך, והוא גם נותן, כי הוא טוב ומטיב לכל, כל שעלינו לעשות זה לבקש, לקיים מצוות ומעשים טובים מתוך רצון ואהבת הבורא, כמו הבן שעושה רצון אביו לא מהכרח אלא מתוך ידיעה שבזה משמח לב אביו, כשאנחנו נעשה מצדנו ככל יכלתנו להטות לבבינו אליו יתברך שמו, ולהכין מקום להשראת השכינה בתוך כל אחד ואחד, הוא כבר יגמור בעדינו את הצריך לנו לבוא ולשרות בינינו, וזהו זקיפת ראשן של ישראל שמישה רבינו זוקף בכל שנה ושנה, יעזור הש"ת שנזכה לזכר את רמ"ח אברינו וש"ה גידינו להטותם לעבודתו יתברך שמו, ועי"ז נזכה לכל ההשפעות טובות בגשמיות וברוחניות, להתברך בכל מילי דמיטב, עדי נזכה שהוא יוליכנו קוממיות לארצנו, באנפין נהירין במהרה בימינו אמן.

עצמו ובתוכו, ולזה היה מרגיש מאוד שכבוד ד' מלא את המשכן. עכל"ק. והן הן הדברים שנאמרו לעיל מהאגרא דכלה, שזה עבודת כל האדם, להטות גם את נפש הבהמית לעבודתו יתברך שמו, ואז יזכה שיזקוף ראשן של ישראל שיכלו גם להרגיש את זה, ומבשרי אחזה אלוך, כאשר ילד מתכוון לבר מצוה, או לחתונה, או כל דבר אחר, ככל שמתקרב הזמן, ומתעסקים יותר ויותר בהכנת השמחה הן ההכנות הגשמיות והן ההכנות הרוחניות, מתמלא הילד או החתן וכלה ברגשות הומים ליום שמחת לבם, ולא רק הם אלא כל בני המשפחה המשתתפים בהכנות נסחפים עם הרגשות המתעוררות ורק הולכות ומתגברות ככל שמתקרב הזמן, עד שבעת השמחה עולה על כל גדויותיו, לא כן מי שקיבל הזמנה בין עוד כמה הזמנות, ולא השתתף בהכנת השמחה, לא יתכן שירגיש את אותו הרגש ולו מקצת דמקצת ממה שמרגישים בעלי השמחה, והסיבה פשוט ומוכן לכל בר דעת, כי חסר לו ההכנה לשמחה, וזה יסוד גדול לכל דבר וענין, רק באמצעות הכנה ראוייה אפשר להיכנס לתוך הענין ולהכניס את הדבר ולספוג אותם בתוך רמ"ח אבריו וש"ה גידיו, עד שיהיה טופח על מנת להטפוח, ורק אז אפשר לצפות שיעמוד הקב"ה בעזרנו שנגיש לפי דרגת ההכנה והכלי שהכנו לזה.

בד"א ובד"ר אפ"ל ויקהל משה ויקהל"ל עם האותיות בגי' ויק"ם, ויקם משה את כל עד"ת אותיות דע"ת, בני ישראל, שמישה רבינו

ברכת מזל טוב

שלוחה בזה קדם ידידינו היקר

הרה"צ ר' יצחק אייזיק שיף שליט"א בית שמש

לרגל שמחת נישואי בתו שתחי'

עב"ג למז"ט בשעט"מ

יה"ר שיזכה לרוות רב נחת ותענוג דקדושה והרחבת הדעת מרובים, ממנה ומכל יו"ח עדי נזכה וניוושע בתשועת עולמים, בביאת גואל תמים, ומלכינו מרן רבינו בראשינו במהרה בימינו

המברכים לעומתו
הנהלת הקהלה

בית מדרש עטרת יהודה ראזלא

כנסת יחזקאל 35, ביתר עילית

הנני להודיע לכל אנ"ש וידידנו אשר

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יפקוד את הציונים הק' באונגארין בשבוע הבעל"ט

ויהיה ביום ער"ח אדר ב' הבעל"ט בציון זקינו

מרן הרה"ק רבי ישעי' לע מקערעסטיר זיע"א

אפשר לשלוח כאן שמות להזכרה עד יום ג' פקודי בערב בשעה 7:00

ובע"ה נמסרם לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שיוכירם על הציונים הק'

בכ"ר

הנהלת הקהלה